

[Axel Ivan Pedersen.]

skulle tage stilling til et sådant forslag; nu har et udvalg i snart fem fjerdingår siddet og tumlet med disse problemer, og at forlange, at folketingets medlemmer skulle tage stilling uden at være bekendt med de oplysninger, kommissionen har indsamlet, synes jeg ikke er rimeligt af det ærede medlem.

Jeg skal i øvrigt over for det ærede medlem hr. Hastrup gøre den enkelte bemærkning, at det var, som om det ærede medlem mente, at en forhøjelse op til det firdobbelte af lejeniveauet i egen ejendom, i parcelhuse, ligesom var noget, der var nært forestående. Det var det indtryk, man måtte få ved at høre de bemærkninger, der faldt. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at noget sådant er der overhovedet ikke tale om. Det er omtalt i målsætningsudvalgets betænkning, at en forhøjelse af den indkomstskattepligtige lejeværdi måtte forudses; men jeg er helt enig i, at der er to måder, det kan gøres på: dels kan man bede ligningsrådet om at forhøje den procent, der er tale om at anvende, og dels må man da regne med, at den 13. almindelige vurdering af sig selv vil forøge huslejeansættelsen på ejendomsskemaet for enfamilieshuse. Jeg vil finde det rimeligt, at den forhøjelse, der her må komme, står i forhold til den forhøjelse, dette lovforslag indebærer for beboerne i den gamle boligmasse, men heller ikke mere. Men tiden vil altså vise, hvordan dette kommer til at se ud.

Så gjorde det ærede medlem nogle bemærkninger om den stærke stigning, som havde fundet sted i nogle ejendomme, som tilhørte de almennyttige boligselskaber. Jeg vil her gerne gøre opmærksom på, at for det første er jeg ikke klar over, om basislejen på 18 kr. hvilede på et endeligt regnskab eller var en foreløbig lejeansættelse, og for det andet har vi som bekendt ved boligforliget i 1954-55 gennemført en ekstraordinær ejendomsbeskatning med virkning for alle de ejendomme, som var taget i brug før 1950, og dette virkede netop på en ejendom som den, det ærede medlem nævnte. For det tredje har vi senere gennemført en betydelig stigning i rentesatsen for de statslån, som de almennyttige boligselskaber i stor udstrækning har benyttet

sig af. Der var tale om omtrent en fordobling af rentesatsen, og det måtte naturligvis også medføre, at huslejen steg. Jeg vil derfor gerne slå fast, at når disse stigninger overhovedet er kommet, skyldes det ikke almindelige forøgelser af driftsudgifterne for de almennyttige selskaber, men bl. a. de af loven bestemte foranstaltninger.

Jeg skal slutte disse betragtninger med en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Kai Moltke, der kom ind på nogle taler, jeg tidligere har holdt her i tinget om lejeloven. Jeg kan naturligvis kun glæde mig over, at det ærede medlem har forstået indholdet af disse taler. Jeg kan desværre ikke — for at blive i det ærede medlems egen terminologi — glæde ham med at sige: tak, i lige måde, og særlig da ikke efter den tale, det ærede medlem holdt i dag. Jeg har et levende indtryk af, at såvel målsætningsudvalgets som formandskabets redegørelser — altså de dokumenter, vi har fået i en sen aftentime i går eller i dag til formiddag — kom det ærede medlem meget tilpas, for med den ham særegne evne til at pille enkelte bemærkninger eller prognoser ud af dokumenterne er han i stand til at stille nogle irrelevante spørgsmål, som er egnede til at bibringe offentligheden opfattelsen af, at der er tale om helt andre problemer end dem, der i virkeligheden findes. Jeg har kun det at føje til, at jeg er lykkelig over, at det ærede medlem er et andet menneske, når han sidder i udvalgsarbejdet, end når han befinder sig på denne talerstol.

Finn Poulsen: Det var jo tanken med denne principdebat, at vi skulle finde oplægget til det arbejde, der nu skal foregå i udvalget, og jeg takker derfor den højtærede minister for de bemærkninger, ministeren kom med, selv om jeg ikke fandt dem tilstrækkelig konkrete.

Jeg må have lov at slå fast, at udgangspunktet for vort arbejde rent principielt er det, at der skal normaliseres, og at det er et led i dette normaliseringsarbejde, at en udligningsordning af den ene eller den anden art skal igennem. Det er væsentligt, at dette ligger klart.

Så kan man sige til mig, at det er mindre væsentligt, om ministeren kommer med et konkret forslag eller ej. Det mener jeg ikke.